

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-023-100(4)/12/AnŁ

Warszawa, 24 stycznia 2013 r.

DECYZJA DIH-1/3/2013

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), art. 1 ust. 3 i art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2009 r., Nr 151, poz. 1219 z późn. zm.) oraz art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2005 r. Nr 187, poz. 1577 z późn. zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy Tesco (Polska) Sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie od decyzji nr 34/2012 Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Opolu z dnia 29 listopada 2012 r. (Nr akt: ŻNG.8361.34.2012), na mocy której ww. przedsiębiorcy wymierzono karę pieniężną w wysokości 1000,00 zł (słownie: jeden tysiąc złotych) z tytułu wprowadzenia do obrotu artykułu rolno-spożywczego mięso mielone z indyka á 0,480 kg, oznaczonego: „należy spożyć do 27.01.2012 r.”, numer partii produkcyjnej: 4112023, wyprodukowanego dla Tesco (Polska) Sp. z o.o. ul. Kapelanka 56, 30-347 Kraków przez SC1126PL, o wartości 55,92 zł, nieodpowiadającego jakości handlowej zadeklarowanej przez producenta na opakowaniu z uwagi na wyższą zawartość tłuszczu,

1. **uchyla zaskarżoną decyzję w całości,**
2. **wymierza przedsiębiorcy Tesco (Polska) Sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie karę pieniężną w wysokości 500 zł (słownie: pięćset złotych) z tytułu wprowadzenia do obrotu jednej partii produktu o nazwie mięso mielone z indyka á 0,480 kg, oznaczonego: „należy spożyć do 27.01.2012 r.”, numer partii produkcyjnej: 4112023, wyprodukowanego dla Tesco (Polska) Sp. z o.o. ul. Kapelanka 56, 30-347 Kraków przez SC1126PL, o wartości 55,92 zł, nieodpowiadającego jakości handlowej zadeklarowanej przez producenta na opakowaniu.**

UZASADNIENIE

W toku kontroli przeprowadzonej w dniach 23-27 stycznia 2012 r. przez inspektorów reprezentujących Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Opolu – zwanego dalej również „Opolskim WIIH” – w hipermarkecie Tesco Opole przy ul. Ozimskiej 72 w Opolu, należącym do przedsiębiorcy Tesco (Polska) Sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie –

zwanego dalej również „stroną” – pobrano i przekazano do badań próbkę produktu o nazwie mięso mielone z indyka, oznaczonego: TPN: 2003012035617, surowy wyrób mięsny, á 0,480 kg, „należy spożyć do 27.01.2012 r.”, numer partii produkcyjnej: 4112023, wyprodukowanego dla Tesco (Polska) Sp. z o.o. ul. Kapelanka 56, 30-347 Kraków przez SC1126PL, o wartości 55,92 zł – zwanego dalej „mięsem mielonym z indyka”.

Wymieniony produkt został również poddany w toku kontroli ocenie prawidłowości oznakowania. Na jego etykiecie zamieszczone były dwie nazwy, tj. „mięso mielone z indyka” oraz „surowy wyrób mięsny”, zaś według podanego składu, zawierał on 98% mięsa indyczego, sól, błonnik, przeciwutleniacz E 300 oraz stabilizatory E 330, E 331. Inspektorzy reprezentujący Opolskiego WIIH nie wnieśli uwag w tym zakresie.

Powyższe udokumentowano w Protokole kontroli z dnia 27 stycznia 2012 r. (nr akt kontroli: ŻNG.8361.34.2012).

Badanie próbki mięsa mielonego z indyka przeprowadzone w Laboratorium Kontrolno-Analitycznym Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z siedzibą w Kielcach wykazało zawartość tłuszczu na poziomie 12,6% ±0,7, podczas gdy na opakowaniu zadeklarowano 6 g na 100 g (tj. 6%).

Powyższe udokumentowano w Sprawozdaniu z badań Nr 23/2012 z dnia 31 stycznia 2012 r.

O wynikach badań poinformowano kontrolowanego przedsiębiorcę Tesco (Polska) Sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie pismem z dnia 6 lutego 2012 r.

W dalszym toku postępowania pokontrolnego pismem z dnia 22 lutego 2012 r., znak 40/TLT/12, strona przekazała Opolskiemu WIIH wyjaśnienia producenta, a zarazem dostawcy mięsa mielonego z indyka, tj. Przedsiębiorstwa Produkcyjno-Handlowo-Usługowego „Indrol” Sp. j. Maciej Siejek & Paweł Waligórski, według których deklaracja zawartości tłuszczu w przedmiotowym produkcie została oparta na wynikach badania wykonanego przez Laboratorium Badawcze J.S. Hamilton Poland Ltd. Sp. z o.o. w Gdyni (Sprawozdanie z badań Nr ZL/2273/2009/Z z dnia 5 marca 2009 r.). Ponadto producent poinformował, że w dniu 17 lutego 2012 r. wysłał próbkę produktu do badań w celu ponownej weryfikacji wartości odżywczej.

Pismem z dnia 26 kwietnia 2012 r., znak 116/TLT/12, strona przesłała do Opolskiego WIIH Sprawozdanie z badań Nr 13291/12/POZ z dnia 1 marca 2012 r. produktu o nazwie „mięso zmielone z indyka”, TPN: 2003012035617, z partii 0512069, które wykazało wynik badania zawartości tłuszczu w próbce na poziomie 7,5%. Do pisma załączono etykietę produktu o nazwie „mięso zmielone z indyka”, na której zadeklarowano zawartość tłuszczu 7,5%.

Pismem z dnia 29 maja 2012 r., Opolski WIIH zwrócił się do strony o wyjaśnienie kwestii rozbieżności w nazwie produktu objętego kontrolą („mięso mielone”) i produktu wskazanego w wyjaśnieniu strony („mięso zmielone”). W odpowiedzi, strona stwierdziła, że nigdy nie miała w ofercie handlowej mięsa mielonego, a w sprzedaży w sklepach TESCO Polska znajduje się mięso zmielone z indyka (pismo z 18 czerwca 2012 r., znak 145/TLT/12). W kolejnym piśmie strona wyjaśniła, że błąd w nazewnictwie „nastąpił po stronie producenta,

który nazwę pomylił z procesem produkcyjnym, gdyż produkt podlega procesowi mielenia w maszynie”.

Opolski WIIH, pismem z dnia 9 listopada 2012 r. zawiadomił przedsiębiorcę Tesco (Polska) Sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie, o wszczęciu postępowania administracyjnego w celu wydania decyzji administracyjnej w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 40a ust. 1 pkt. 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2005 r., Nr 187, poz. 1577 z późn. zm.) – zwanej dalej „*ustawą o jakości handlowej*” – za wprowadzenie do obrotu ww. mięsa mielonego z indyka o niewłaściwej jakości handlowej z uwagi na zawyżoną zawartość tłuszczu. Strona została jednocześnie poinformowana o przysługującym jej prawie do wypowiedzenia się co do zebranych w sprawie materiałów i dowodów – z prawa tego nie skorzystała.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją Nr 34/2012 z dnia 29 listopada 2012 r. (nr akt: ŻNG.8361.34.2012) Opolski WIIH, na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, wymierzył przedsiębiorcy Tesco (Polska) Sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie, karę pieniężną w wysokości 1000,00 zł (słownie: jeden tysiąc złotych) za wprowadzenie do obrotu ww. mięsa mielonego z indyka nieodpowiadającego jakości handlowej zadeklarowanej przez producenta na opakowaniu jednostkowym z uwagi na wyższą zawartość tłuszczu.

Pismem z dnia 14 grudnia 2012 r. strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – zwanego dalej również „*Prezesem UOKiK*” – odwołanie od ww. decyzji. Strona wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i orzeczenie co do istoty sprawy, ze względu na naruszenie art. 3 pkt 8 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. *ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności i ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności* (Dz. U. L 31 z 01.02.2002 r., s. 1 z późn. zm.), zwanego dalej „*rozporządzeniem 178/2002*” – poprzez jego błędną interpretację i zastosowanie. Zdaniem strony, organ pierwszej instancji nieprawidłowo ustalił, że była ona podmiotem odpowiedzialnym za wprowadzenie do obrotu produktu nieodpowiadającego jakości handlowej w rozumieniu art. 3 pkt 4 ustawy o jakości handlowej, który to artykuł zawiera odesłanie do art. 3 pkt 8 rozporządzenia 178/2002. Strona dowodzi, powołując się na zasady logiki i wykładni językowej, że podmiotem tym jest wyłącznie producent oraz że wprowadzenie do obrotu jest czynnością wyłącznie jednorazową. Dla poparcia swojego stanowiska, strona cytuje uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 21 września 2005 r., I KZP 29/05.

Pismem z dnia 4 stycznia 2013 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów poinformował przedsiębiorcę Tesco (Polska) Sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie, iż przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 Kpa prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o jakości handlowej, wprowadzane do obrotu artykuły rolno-spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta.

Ustawa o jakości handlowej w art. 40a ust. 1 pkt 3 stanowi, że każdy, kto wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej lub deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tych artykułów, podlega karze pieniężnej w wysokości do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub, która mogłaby być uzyskana przez wprowadzenie do obrotu środków spożywczych, nie niższej jednak niż 500 zł. Ustalając wysokość kary pieniężnej, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia, na mocy art. 40a ust. 5 tej ustawy, stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów.

Rozporządzenie 178/2002, do którego odwołuje się ustawa o jakości handlowej w art. 1 ust. 3, stwierdza, że stosuje się je do wszystkich etapów produkcji, przetwarzania i dystrybucji żywności i pasz.

„Obrót” w ustawie o jakości handlowej oznacza, jak określono w art. 3 pkt 4, czynności w rozumieniu art. 3 pkt 8 rozporządzenia 178/2002, tj. „wprowadzenie na rynek” – posiadanie żywności lub pasz w celu sprzedaży, z uwzględnieniem oferowania do sprzedaży lub innej formy dysponowania, bezpłatnego lub nie oraz sprzedaż, dystrybucję i inne formy dysponowania. W myśl art. 17 ust. 1 rozporządzenia 178/2002 podmioty działające na rynku spożywczym i pasz zapewniają, na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji w przedsiębiorstwach będących pod ich kontrolą, zgodność tej żywności lub pasz z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów.

W świetle prawa żywnościowego pojęcie „wprowadzania do obrotu” dotyczy zatem każdego etapu obrotu i nie jest zawężone jedynie do pierwszego wprowadzenia na rynek.

W myśl art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej, ustalając wysokość kary pieniężnej uwzględnia się stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów.

W przedmiotowej sprawie Opolski WIIH ustalił, że mięso mielone z indyka nie odpowiadało jakości handlowej deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tego artykułu z uwagi na dwukrotnie wyższą zawartość tłuszczu. Produkt ten został wprowadzony do obrotu w hipermarkecie Tesco Opole należącym do przedsiębiorcy Tesco (Polska) Sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie, co stanowiło czyn opisany w art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej. W związku z powyższym, organ pierwszej instancji wymierzył ww. przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 1000 zł.

Zgodnie z przytoczoną powyżej treścią art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, maksymalna wysokość kary pieniężnej odpowiada pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby być uzyskana przez wprowadzenie do obrotu środków spożywczych; kara nie może jednak być niższa niż 500 zł. W niniejszej sprawie, ustawowa górna granica kary pieniężnej (tj. pięciokrotna wartość korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby być uzyskana przez wprowadzenie do obrotu jednej partii mięsa mielonego z indyka o wartości 55,92 zł) wynosiła 279,60 zł. Organ odwoławczy stwierdził zatem, że zaskarżona decyzja narusza przepis art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej z powodu przekroczenia wysokości wymierzonej kary pieniężnej i z tego względu powinna zostać uchylona.

Jednocześnie organ drugiej instancji stwierdził, że stan faktyczny sprawy udokumentowany w zebranych materiałach dowodowych jednoznacznie wskazuje, że strona wprowadziła do obrotu w należącym do niej hipermarkecie w Opolu ww. jedną partię mięsa mielonego z indyka nieodpowiadającego jakości handlowej deklarowanej przez producenta w oznakowaniu. W oparciu o art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej należy wymierzyć stronie karę pieniężną w wysokości 500 zł.

W myśl art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej, Prezes UOKiK ustalając wysokość kary pieniężnej uwzględnił stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów. Zważywszy, iż Prezes UOKiK nie mógł wymierzyć kary wyższej niż minimalna jej wysokość określona przez cytowany wyżej przepis art. 40a ust. 1 pkt 3, szczegółowy opis przesłanek do ustalenia wysokości kary został pominięty.

Strona w odwołaniu podważa zasadność uznania ją za podmiot wprowadzający do obrotu mięso mielone z indyka i stawia zarzut naruszenia art. 3 pkt 8 rozporządzenia 178/2002. Jej zdaniem, podmiotem wprowadzającym do obrotu był wyłącznie producent i tylko on mógł być pociągnięty do odpowiedzialności na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej.

Ustosunkowując się do powyższego należy stwierdzić, że pojęcie „wprowadzania do obrotu” należy w niniejszej sprawie interpretować zgodnie z obowiązującymi w sprawie przepisami. Jak już wskazano wyżej – w świetle prawa żywnościowego (definicję prawa żywnościowego zawiera art. 3 pkt 1 rozporządzenia 178/2002) pojęcie „wprowadzania do obrotu” dotyczy każdego etapu obrotu i nie jest zawężone jedynie do pierwszego wprowadzenia na rynek. W kwestii tej art. 3 pkt 4 ustawy o jakości handlowej odsyła do definicji zawartej w art. 3 pkt 8 rozporządzenia 178/2002, gdzie „wprowadzenie na rynek” oznacza posiadanie żywności lub pasz w celu sprzedaży, z uwzględnieniem oferowania do sprzedaży lub innej formy dysponowania, bezpłatnego lub nie oraz sprzedaż, dystrybucję i inne formy dysponowania. Należy też zauważyć, że wymogi prawa żywnościowego w zakresie jakości handlowej, w tym oznakowania, odnoszą się do żywności oferowanej konsumentom, dlatego też zapewnienie zgodności z tymi wymaganiami musi być obowiązkowe także na etapie handlu detalicznego. Potwierdzenie słuszności tej interpretacji można znaleźć w wyroku Trybunału Sprawiedliwości z dnia 23 listopada 2006 r. w sprawie

C-315/05 (Dz. U. C 331 z 30.12.2006, s. 14) wydanym w trybie prejudycjalnym, z którego wynika, iż wprowadzający do obrotu może być odpowiedzialny za jakość, nawet w sytuacji, gdy ogranicza się on, jako zwykły dystrybutor do wprowadzania do obrotu produktu w postaci, w jakiej został mu dostarczony przez producenta. Stanowisko w zakresie odpowiedzialności podmiotów działających na każdym etapie obrotu za jakość handlową artykułów rolno-spożywczych znajduje również potwierdzenie w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego np. w wyroku z dnia 4 lipca 2012 r. (sygn. akt II GSK 917/11).

Ponadto, w rozpatrywanym przypadku nie znajduje zastosowania przywołana w odwołaniu uchwała składu powiększonego Sądu Najwyższego z dnia 21 września 2005 r., I KZP 29/05, ponieważ rozstrzyga ona problem interpretacyjny pojęcia „wprowadzenie do obrotu handlowego”, w rozumieniu art. 12 pkt 3 ustawy z dnia 9 listopada 1995 r. o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. z 1996 r. Nr 10, poz. 55, ze zm.). Należy w tym miejscu przytoczyć fragment uzasadnienia do tej uchwały: „gdy ustawodawca wyraża wolę rozciągnięcia pojęcia „wprowadzenia do obrotu” na dalsze transakcje poza pierwszą, powodującą zaistnienie danego przedmiotu w obrocie, czyni to wyraźnie w treści danego aktu prawnego, odwołując się do odpowiednio skonstruowanej definicji legalnej”. Właśnie tego typu przypadek ustanowienia szerokiej definicji zachodzi w cytowanym powyżej art. 3 pkt 4 ustawy o jakości handlowej.

Mając powyższe na uwadze Prezes UOKiK stwierdził, że – wbrew zarzutom postawionym w odwołaniu – w niniejszej sprawie podmiotem odpowiedzialnym za wprowadzenie do obrotu w kontrolowanej placówce mięsa mielonego z indyka o niewłaściwej jakości handlowej bez wątplenia był przedsiębiorca Tesco (Polska) Sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie, i tylko on może zostać ukarany za ten czyn na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej. Pociągnięcie ww. podmiotu do odpowiedzialności jest zgodne z zasadami prawa żywnościowego, w tym wyrażonymi w art. 3 pkt 8 i art. 17 ust. 1 rozporządzenia 178/2002 oraz art. 3 pkt 4 ustawy o jakości handlowej.

Na marginesie Prezes UOKiK zauważa, że ww. mięso mielone z indyka nie odpowiadało jakości handlowej nie tylko w zakresie zawartości tłuszczu, ale również oznakowania nazwą środka spożywczego. Wyrób zawierający w składzie oprócz mięsa mielonego błonnik, przeciwutleniacz oraz stabilizatory nie może bowiem być nazwany „mięsem mielonym”, ani „mięsem zmielonym”. Zgodnie z definicją zawartą w załączniku 1 pkt. 1.13 do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. L 165 z 30.4.2004, s. 1 z późn. zm., sprost. Dz. U. L 91 z 28.05.2004, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 853/2004” – mięsem mielonym jest mięso bez kości, które zostało rozdrobnione na kawałki i zawiera mniej niż 1% soli. Surowiec do przygotowania mięsa mielonego (Załącznik III Wymogi szczególne; Sekcja V Mięso mielone, Wyroby mięsne i Mięso odkostnione mechanicznie (MOM); Rozdział II Wymogi dotyczące surowca – do rozporządzenia 853/2004) powinien spełniać wymagania dotyczące mięsa świeżego (mięsa niepoddanego żadnemu procesowi poza chłodzeniem, mrożeniem lub szybkim mrożeniem, w tym mięso pakowane próżniowo lub pakowane w atmosferze kontrolowanej) oraz musi pochodzić z mięśni szkieletowych, w tym

przylegających do tkanek tłuszczowych. Surowiec do produkcji mięsa mielonego nie może pochodzić ze skrawków i obrzynek (innych niż całe mięśnie), z mięsa odkostnionego mechanicznie (MOM), z mięsa zawierającego fragmenty kości lub skóry lub z głowizny (z wyjątkiem mięśni żwaczy), z niemięśniowej części kresy białej, okolic nadgarstka i stępu, odłamków kości i mięśni przepony (o ile nie usunięto błony surowiczej).

Zgodnie z art. 40a ust. 6 i 7 ustawy o jakości handlowej, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej we Opolu w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 2 organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzec co do istoty sprawy bądź uchylając tę decyzję - może umorzyć postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części.

Biorąc powyższe pod uwagę Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Zgodnie art. 52 § 1, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270), od niniejszej decyzji przysługuje skarga wnoszona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Do należności pieniężnych nieuiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2012 r., poz. 749 z późn. zm.).

Z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Małgorzata Kozak
Wiceprezes

Otrzymują:

1. Maciej Podgórski
pełnomocnik
Tesco (Polska) Sp. z o.o.
ul. Kapelanka 56
30-347 Kraków
2. Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Opolu
3. a/a